

BIOGRAMY

50 lat AZS

Biliński, Jacek. Działacz AZS Rzeszów, twórca kierunku Turystyka i Rekreacja w WSI i Z w Rzeszowie i jego pierwszy prodziekan na Wydziale Turystyki i Nauk o Zdrowiu WSI i Z. Wieloletni Kierownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu PRz, oraz pracownik WSP w Rzeszowie. Laureat ok. 40 wyróżnień i nagród ogólnopolskich oraz autor 40 artykułów naukowych. Specjalista z dziedziny kultury fizycznej. Autor planu studiów Turystyka i Rekreacja. W roku 1965 rozpoczyna pracę zawodową w Technikum Mleczarskim oraz III Liceum Ogólnokształcącym w Rzeszowie prowadząc równocześnie sekcję pływacką AZS - Rzeszów. W roku 1967 podejmuje pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie. W latach 1967-1970 prowadzona przez wyżej wymienionego sekcja pływacka osiąga szereg znaczących rezultatów, a jego zawodnicy kwalifikują się do finałów Mistrzostw Polski dzieci i juniorów zdobywając tam medalowe lokaty. Startują również z dużym powodzeniem w finałach Głównych Mistrzostw Polski. W roku 1968 J. Biliński wchodzi w skład Zarządu Okręgowego Związku Pływackiego pełniąc w nim funkcję Wiceprezesa ds. sportowych od roku 1970 do 1975. W tym okresie działa również w Zarządzie Środowiskowym Akademickiego Związku Sportowego w Rzeszowie. W roku 1970 powierzono mu funkcję kierownika Studium Wychowania Fizycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie. W latach 1971 - 1975 pełni funkcję Wiceprezesa d/s. Sportowych Zarządu Środowiskowego Akademickiego Związku Sportowego w Rzeszowie. W roku 1975 wybrany zostaje Prezesem Zarządu Wojewódzkiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego w Rzeszowie. Funkcję Prezesa Zarządu Wojewódzkiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego w Rzeszowie pełni do roku 2002. W roku 2002 powierzono mu funkcję Prezesa Honorowego Podkarpackiego i Rzeszowskiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. W roku 2008 nadano mu tytuł Członka Honorowego Zarządu Głównego WOPR. W latach 1988-1997 pełni funkcję członka Zarządu Głównego Akademickiego Związku Sportowego oraz członka Zarządu Głównego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego w Warszawie. W 1980 roku powołany zostaje decyzją Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w skład Zespołu Resortowego ds. Koordynacji Działalności Studiów Wychowania Fizycznego i Sportu, powierzając mu funkcję przewodniczącego którą pełni do roku 1991. Od roku 1992 pełni funkcję wiceprzewodniczącego Resortowego Zespołu ds. Koordynacji Działalności Studiów Wychowania Fizycznego i Sportu Ministerstwa Edukacji Narodowej. Nieprzerwanie od roku 1970 do 1999 pełnił funkcję Kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Rzeszowskiej. W roku 1971 został awansowany na trenera I klasy w pływaniu. W roku 1973 uzyskuje patent sternika jachtowego. W roku 1980 uzyskuje stopień starszego ratownika WOPR, w roku 1983 patent starszego sterownika motorowodnego. Posiada ponadto tytuł instruktora narciarstwa Polskiego Związku Narciarskiego. Od roku 1999 pełni funkcję Prodziekana Wydziału Ekonomicznego Kierunek Turystyka i Rekreacja a od roku 2009 Prodziekana nowo powstałego Wydziału Turystyki i Nauk o Zdrowiu w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. W roku 2005 mianowany został na profesora kontraktowego WSiZ w Rzeszowie. Funkcję Prodziekana Wydziału Turystyki i Nauk o Zdrowiu pełnił do stycznia 2013. Wykształcenie: Szkoła podstawowa ukończona w 1954 r. W latach 1954 - 1958 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego. Studia wyższe - Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego ukończył we Wrocławiu z oceną bardzo dobrą w roku 1965. Podczas studiów aktywnie działał w Kole Naukowym biorąc udział w I Międzyuczelnianej Konferencji Studentów Wychowania Fizycznego w Warszawie 10.04.1965 roku przedstawiając referat na temat „Wpływu długoletniego treningu pływackiego na kształt przednio tylnych krzywizn kręgosłupa”. Wyższą Szkołę Wychowania

LUDZIE AZS-u

Fizycznego we Wrocławiu kończy ze specjalnością trenera II klasy w pływaniu i instruktora Polskiego Związku Narciarskiego oraz ratownika WOPR klasy I. <https://wsiz.rzeszow.pl/kadra/jbilinski>
Fot. <http://www.travelnia.wsiz.pl/index.php/pl/artykuly/143-dr-jacek-bilinski-uhonorowany-prestizowym-medalem>

Bonusiak, Andrzej, prof. UR. „W l. 1988-1992 byłem studentem historii na ówczesnej Wyższej Szkole Pedagogicznej. Z uczelnianym studium wychowania fizycznego zapoznałem się na II roku studiów, gdyż pierwszy rok zaliczyłem na Uniwersytecie im Adama Mickiewicza. Na UAM również uczęszczałem na zajęcia sportowe tam jednak była całkowicie inna zasada naboru. Studentów kierowano bezpośrednio do określonych sekcji a ja zgodnie ze swoimi zainteresowaniami trafiłem na piłkę siatkową, ale nie udało mi się przebić nawet do rezerwowej drużyny AZS UAM Poznań. W Rzeszowie trafiłem do klasycznej grupy ogólnorozwojowej. Pamiętam zajęcia na stadionie, w sali gimnastycznej, na basenie. Przypominam sobie również zorganizowany w ramach zajęć rajd turystyczny wokół Rzeszowa... Do dzisiaj mile wspominam te zajęcia, uważam, że są one w stanie wiele dać, nie oczekując niczego w zamian. Żółtek, Andrzej Marek, Działalność programowa Studium Wychowania Fizycznego i Sportu w uczelniach państwowych Rzeszowa w latach 1963-2001, Rzeszów 2015, s. 204-5. Fot. <http://www.ur.edu.pl/wydzialy/socjologiczno-historyczny/institut-historii/pracownicy/lista-pracownikow/andrzej-bonusiak>

Czerniakowski, Zbigniew, prof. UR Dziekan Wydziału Biologiczno-Rolniczego, Dr hab. nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa - specjalność ochrona roślin. Absolwent I LO im. S. Konarskiego w Rzeszowie (1976), fizyki w rzeszowskiej WSP (1981) oraz rolnictwa w AR im. H. Kołłątaja w Krakowie (1984). Rozprawę doktorską obronił w AR we Wrocławiu (1992). Habilitował się na Wydziale Ogrodniczym AR w Krakowie (2004). Nauczyciel akademicki zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego UR. Członek Komitetu Ochrony Roślin PAN. Dziekan Wydziału Biologiczno-Rolniczego. Działacz Akademickiego Związku Sportowego (odznaczony srebrną odznaką AZS oraz medalem z okazji 50-lecia AZS w Rzeszowie). Obecnie członek komisji rewizyjnej klubu sportowego MLKS Rzeszów. „Swoją przygodę ze sportem rozpocząłem w czasach szkolnych w MKS Grom Rzeszów. W okresie studiów i w pierwszych latach pracy na stanowisku asystenta byłem graczem sekcji koszykówki WSP Rzeszów oraz Wydziału AR w Zalesiu. Od połowy lat 70. jestem zatem blisko związany ze Studium WP, gdzie poznałem wielu oddanych pracy nauczycieli, a z czasem prawdziwych przyjaciół. Dzięki organizowanym przez Studium obozom zapalałem miłość do gór i nart; na stokach zimą do dziś spędzam w górach”. Żółtek, Andrzej Marek, Działalność programowa Studium Wychowania Fizycznego i Sportu w uczelniach państwowych Rzeszowa w latach 1963-2001, Rzeszów 2015, s. 201. Fot. <http://www.wbr.ur.edu.pl/wydzial/dziekani/prodziekani>

Czulno Tadeusz, ur. w 1950 r., absolwent Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Krakowie oraz Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu. Z AZS związany od 1973r., początkowo jako pracownik dydaktyczny Filii UMCS w Rzeszowie oraz zawodnik AZS Rzeszów, później szkoleniowiec tenisa stołowego. W 2015 r. trener reprezentacji akademickiej na Uniwersjadzie w Gwangju. Prowadzeni przez niego zawodnicy w indywidualnych Mistrzostwach Polski zdobyli 18 medali. Trener koordynator i dyrektor sportowy ekstraklasowego zespołu AZS Politechniki Rzeszowskiej. Wieloletni członek władz ZS AZS Rzeszów, animator systemu Akademickich Mistrzostw Podkarpacia, APS 05, 336, 2016, s. 4. Fot. <https://www.pzts.pl/aktualnosc/rozpoczyna-sie-turniej-tenisa-stolowego-uniwersjady-w-gwangju/>

BIOGRAMY

Kazimierz Obodyński prof. dr hab. urodził się 21 października 1941 r. w Berczowie (obecnie na Ukrainie). Mieszkając w Jaremczu tam ukończył kształcenie podstawowe i średnie. W 1957 r. wraz z ojcem matką i bratem repatriował się do Polski, początkowo mieszkał w Czudcu, a następnie w Rzeszowie. W 1959 r. podjął studia w AWF w Warszawie, które ukończył w 1964 r., wiążąc swoje zainteresowania z kulturą fizyczną, w której realizował się organizacyjnie i naukowo. To On był tą osobą, która dla stworzenia kształcenia nauczycieli wychowania fizycznego najpierw w Krośnie, a następnie w Rzeszowie zgromadziła kadrę naukową i dydaktyczną. W Krośnie był kierownikiem Samodzielnego Zakładu Wychowania Fizycznego najpierw w punkcie konsultacyjnym WSP Rzeszowie, a od 1967 r. następnie na Wydziale Pedagogicznym w zorganizowanym przez siebie Instytucie Wychowania Fizycznego a także Zdrowotnego. Był trenerem siatkarek w ZKS „Stal” Rzeszów, pełnił funkcje prezesa Okręgowego Związku Piłki Ręcznej, działał w Wojewódzkim Zespole Metodycznym, a także w strukturach Polskiego Komitetu Olimpijskiego. W latach 1997–2001 pełnił funkcję prezesa obecnie najstarszego w Polsce klubu sportowego CWKS „Resovia”. Mimo licznych przeciwności zdrowotnych, a także niefortunnych orzeczeń komisji akredytacyjnej cały swój wysiłek zawodowy i osobisty poświęcił utrzymaniu i rozwojowi kierunku wychowanie fizyczne w Rzeszowie najpierw w Instytucie WF w WSP, a od 2005 r. w Wydziale Wychowania Fizycznego w istniejącym od 2001 r. Uniwersytecie Rzeszowskim. To Jemu swoją promocję doktorską, habilitacyjną i profesorską zawdzięcza liczne grono kadr kultury fizycznej kierunków Wychowania Fizycznego w Rzeszowie i w innych uczelniach w Polsce. Jego dzieło pedagogiczne, nauczyciela – nauczycieli docenione zostało licznymi tytułami i odznaczeniami w tym: Nagrodą Miasta Rzeszowa, Medalem 100-lecia Polskiego Sportu, Medalem Eugeniusza Piaseckiego, Laurem PKOl, złotymi odznakami Zasłużony dla Kultury Fizycznej, ZG AZS, Polskiego Związku Piłki Ręcznej, Wojewódzkiej Federacji Sportu i innymi. W uznaniu Jego zasług grono przedstawicieli nauk o kulturze fizycznej reprezentujące ośrodki naukowe z całej Polski wydało poświęconą Kazimierzowi 500 stronicową publikację pt. „Studia z historii i teorii kultury fizycznej”. <http://wf.ur.edu.pl/Wydzial/Historia/KazimierzObodynski.aspx>; Fot. tamże.

Patycka Aldona Barbara ur. 30 09 1962 r. w Rzeszowie. Studia rozpoczęła na kierunku nauczanie początkowe w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie, występując w zespole koszykówki AZS. Jej niecodzienny talent dostrzegli szkoleniowcy krakowskiej „Wisły”. Po przyjeździe do Krakowa rozpoczęła studia na II roku nauczania początkowego WSP w Krakowie od 1.10.1982 roku, które ukończyła uzyskaniem tytułu magistra pedagogiki 30.06.1987 r. Należała do czołowych zawodniczek koszykarskiej drużyny krakowskiej „Wisły”, z którym trzykrotnie zdobyła tytuł mistrza Polski (1984, 1985, 1988) i trzykrotnie tytuł wicemistrzyni Polski (1983, 1987, 1992). http://czeslawmichalski.pl/?page_id=188 Fot. http://historiawisly.pl/wiki/index.php?title=Aldona_Patycka

Ponczek, Mirosław, urodził się 23 lutego 1947 r. w miejscowości Siemionia k. Będzina w rodzinie inteligentnej. Był absolwentem Liceum Ogólnokształcącego w Wojkowicach-Żychcicach oraz Studium Nauczycielskiego w Cieszynie (kierunek historia). W 1967 r. rozpoczął studia na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Łódzkiego (magisterium z historii uzyskał 24 czerwca 1972 r.). W trakcie studiów był członkiem sekcji szermierczej Akademickiego Związku Sportowego (AZS) Uniwersytetu Łódzkiego. Po ukończeniu studiów (w okresie

1972 r. do 1985 r.) pracował jako nauczyciel historii w Sosnowcu. W tym czasie odbył studia podyplomowe w zakresie politologii na Uniwersytecie Śląskim. W okresie lat 1982–1985 był wykładowcą dydaktyki na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Stopień naukowy doktora nauk o kulturze fizycznej uzyskał na AWF w Krakowie w 1984 r. na podstawie pracy *Sport i wychowania fizyczne w działalności organizacji młodzieżowych Zagłębia Dąbrowskiego (1945-1979)*. W 1985 r. rozpoczął pracę jako adiunkt w Muzeum Śląskim w Katowicach. W latach 1986 - 1999 był adiunktem w Zakładzie Historii Kultury Fizycznej, wchodzącym w skład Katedry Humanistycznych Podstaw Kultury Fizycznej AWF im. Jerzego Kukuczki w Katowicach. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk o kulturze fizycznej otrzymał w 1999 r. na Wydziale Wychowania Fizycznego AWF im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. *Kultura fizyczna w polskich katolickich organizacjach młodzieżowych II Rzeczypospolitej*. Tytuł profesora nauk o kulturze fizycznej otrzymał w 2007 r. Począwszy od 1 lutego 2008 r., pracował na stanowisku profesora zwyczajnego AWF w Katowicach. W latach 2004–2006 pracował również w Instytucie Wychowania Fizycznego i Sportu na Wydziale Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, pełniąc funkcję kierownika Zakładu Historii Kultury Fizycznej. W okresie lat 2008-2013 był też zatrudniony na Wydziale Wychowania Fizycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego. Opublikował ponad 260 prac naukowych, wypromował kilkuset (ok. 500) magistrów wychowania fizycznego i fizjoterapii oraz 9 doktorów nauk o kulturze fizycznej (w zakresie historii kultury fizycznej) Uczestniczył w pracach towarzystw naukowych polskich i międzynarodowych, m.in. był członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego (od 1999 r.); Polskiego Towarzystwa Naukowego Kultury Fizycznej, Sekcji Historii PTNKF, Międzynarodowego Towarzystwa Nauk Społecznych o Sporcie (International Society for the Social Sciences of Sport). Zmarł 12 lutego 2014 r. w Sosnowcu. E. Małolepszy, Biogram Mirosława Ponczka (1947–2014), *Prace Naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Kultura Fizyczna* 2014, t. XIII, nr 1, s. 177-180. Fot. http://wikizaglebie.pl/wiki/Miros%C5%82aw_Ponczek

Rusin, Józef, st. wykładowca: od roku 1968 w WSP Rzeszów, od roku 1974 w Filii UMCS, a w latach 2001-2006 – URZ. „Mój pierwszy kontakt ze sportem akademickim rozpoczął się w 1964 roku w Filii krakowskiej WSP w Rzeszowie. W uczelni tej wraz ze studentem M. Piętką, wówczas zawodnikiem piłki koszykowej Polonii Przemyśl zakładaliśmy uczelniany AZS. Pamiętam powstające pierwsze sekcje; siatkówki, koszykówki i piłki nożnej. Stopniowo wraz ze wzrostem liczby studentów na uczelni powstało również wiele nowych sekcji sportowych. Z tamtych lat pamiętam mojego pierwszego trenera siatkówki mgra J. Strzelczyka. Od samego początku na uczelni. przez pracowników Studium WE organizowane były i rozgrywane turnieje w piłce nożnej i koszykówce oraz w akademiku turnieje szachowe i brydża sportowego. Odbywały się one pomiędzy poszczególnymi rocznikami i istniejącymi już w Rzeszowie uczelniami. W latach 1964-1968 były one rozgrywane systematycznie. Później zaprzestano na pewien czas ich organizacji. Jako student byłem uczestnikiem pierwszych kursów żeglarskich zorganizowanych dla studentów w Giżycku i Solinie oraz licznych rajdów. To rozbudzone zainteresowanie sportowe na studiach kontynuowałem jako pracownik WSP, a później UMCS. Byłem organizatorem i uczestnikiem uczelnianych, środowiskowych i ogólnopolskich wydarzeń sportowych. Do dziś pamiętam rozgrywane turnieje pomiędzy studentami. i pracownikami kierunku prawa i administracji w piłce nożnej i siatkowej na UMCS. jak również mój faul na polu karnym na pracowniku WSP, Andrzeju Żółtko. z którym na tym meczu się zaprzyjaźniłem i z którym utrzymuje kontakty do dziś. Jeszcze dziś słyszę doping studentów i pracowników uczelni oraz pamiętam wspaniałą atmosferę tej uczelnianej sportowej rywalizacji.

Niektóre z tych wydarzeń udokumentowane mam zachowanymi z tamtych lat zdjęciami. A. Żółtek, Działalność programowa Studium Wychowania Fizycznego i Sportu w uczelniach państwowych Rzeszowa w latach 1963-2001, Rzeszów 2015, s. 194-6 (Wspomnienia pracowników UR - byłych studentów rzeszowskich uczelni z lat 1963-2001).

Sądecki Edward. Działacz AZS-u, prezes Klubu Uczelnianego Uniwersytetu Rzeszowskiego. W grudniu 1995 r. wszedł do Zarządu Środowiskowego i został wiceprezes sportowym AZS Rzeszów. Z funkcji wiceprezesa sportowego zrezygnował w czerwcu 1996 roku. 17 czerwca 1997 roku w efekcie Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Delegatów i wyborów uzupełniających do władz Zarządu Środowiskowego przewodniczył Środowiskowemu Sądowi Koleżeńskiemu. W roku akademickim 2001/2002 na bazie dydaktyczno - naukowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Filii UMCS i Zamiejscowego Wydziału Ekonomii Akademii Rolniczej w Krakowie Ustawą Sejmową powołany zostaje Uniwersytet Rzeszowski. Likwidacji ulegają Kluby Uczelniane Filii UMCS i ZWE AR, których, działalność jako prawny następcą przejmuje Klub Uczelniany WSP, któremu prezesował Sądecki. W tym samym roku jako pierwszy zostaje wpisany do rejestru organizacji studenckich działających na Uniwersytecie i rozpoczyna działalność pod nazwą Akademicki Związek Sportowy Klub Uczelniany Uniwersytetu Rzeszowskiego. Pierwszym prezesem wybrany zostaje Edward Sądecki. Jeszcze w 1999 roku po staraniach ówczesnego prezesa Akademickiego Związku Sportowego WSP Rzeszów Edwarda Sądeckiego rozpoczęła się budowa stacji żeglarskiej w ośrodku AZS-u nad Jeziorem Solińskim (ukończona w 2001 r.). W latach 90 Edward Sądecki wszedł do Zarządu Głównego AZS. Uprawiał lekkoatletykę, później trenował adeptów „królowej sportu” w Resovii. Prowadził też w KU sekcję żeglarską. Zmarł w 2003 roku w wieku 54 lat. www.azs.rzeszow.pl/attachments/article/4/ZS%20AZS%20-%2050%20lat.doc; Jagiełło-Kuczala J., J. Wnuk (oprac.), 10 lat PWSZ w Krośnie, 1999-2009, Krosno 2009, s. 115.

Sposób, Grzegorz – lekkoatleta. Urodzony 12 lutego 1976 w Świdniku. Uczestniczył w Igrzyskach Olimpijskich w Atenach (2004). Z powodów technicznych musiał się wycofać z olimpijskiego konkursu skoku wzwyż. Był zawodnikiem „AZS Resovia” Rzeszów, „AZS” Lublin, oraz „Startu” Lublin. Uczestniczył w mistrzostwach świata w Edmonton (2001), Na zawodach tej rangi w Paryżu w 2003 roku z wynikiem 229 cm, zajął szóste miejsce. Barw Polski bronił też w mistrzostwach świata w Helsinkach (2005), Berlinie (2009), mistrzostwach Europy w Monachium (2002), w halowych mistrzostwach Europy w Wiedniu (2002) oraz Birmingham (2007). W superlidze Pucharu Europy zajmował czterokrotnie miejsca na podium: 2001 - drugie (223 cm), 2002 - trzecie (225 m), 2003 - trzecie (227 cm), 2004 - drugie (232 cm). W drużynowych mistrzostwach Europy w Leiria (2009), zajął 5 miejsce (228 cm), a w zawodach halowego Pucharu Europy w Lipsku (2003), zajął szóste miejsce (219 cm). Na Uniwersjadzie w Pekinie w 2001r. zajął czwarte miejsce (skoczył 226 cm). Sześciokrotnie uczestniczył w meczach międzypaństwowych. Pięciokrotnie zdobywał mistrzostwo Polski na stadionie (2001, 2002, 2006, 2008, 2009), był trzykrotnym wicemistrzem kraju (2003, 2005, 2007). Dwukrotnie triumfował w mistrzostwach Polski w hali (2001 i 2010), a czterokrotnie był halowym wicemistrzem (2002, 2007, 2008, 2009). W 2004 roku na zawodach w Bydgoszczy Pan Grzegorz ustanowił swój rekord życiowy: wynosi on - bagatela! - 234 cm! Grzegorz Sposób opowiada o swojej przygodzie ze sportem: „Chodziłem do Szkoły Podstawowej nr 3 w Świdniku do klasy sportowej. Najpierw trzy lata pływałem, potem przez cztery grałem w siatkówkę. Była to dobra szkoła, a moja prawność fizyczna zdecydowała, że wybrałem klasę sportową.

Ze sportem wyczynowym zetknąłem się bardzo późno, dopiero na pierwszym roku studiów na Politechnice Rzeszowskiej w 1998 roku. Po testach sprawnościowych, które zawierały typowe próby lekkoatletyczne, skierowano mnie do sekcji lekkoatletycznej. Z wyników wynikało, że powinienem zająć się skokiem wzwyż. Pierwszym trenerem, był Henryk Meder. Trafiłem do sekcji „Resovii” Rzeszów, tam szkolił mnie Pan Janusz Mazur. Po roku wróciłem do Lublina, kontynuowałem studia na Politechnice Lubelskiej. Trafiłem do Ryszarda Stachaszewskiego, opiekuna sekcji lekkoatletyki. Pozbył się mnie dość szybko, trafiłem do „AZS” Lublin do Dariusza Szymczuka. Po jakimś czasie przekazał mnie trenerowi Andrzejowi Kleczkowi do „Startu” Lublin, z którymi byłem potem związany do końca kariery. Pamiętam swoje pierwsze zawody, takie „podwórkowe”. To był jakiś „makroregion” lub coś podobnego. Byłem wtedy w „Resovii”. Skoczyłem 192 cm. Jak na pierwszy start i właściwie na samy początek treningów, to zupełnie dobrze. Już rok później w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski rozegranych w Lublinie zdobyłem srebrny medal wynikiem 205 cm. I od tego się zaczęło! Trafiłem do kadry Polski. Przerwałem pracę, zająłem się tylko treningiem. Co roku było coraz lepiej: 216, 225, 230; rekord życiowy to 234 cm. W reprezentacji debiutowałem w Pucharze Europy rozegranym w Bydgoszczy, potem były mistrzostwa świata. Igrzyska Olimpijskie - wiadomo, najważniejsza impreza sportowa. Dla mnie były to zawody jak mistrzostwa świata czy Europy. Ogromny stres w eliminacjach, sam start w finale był już nagrodą. Sama impreza ogromna, mnóstwo sportowców z całego świata, nagromadzenie sław, łącznie z koszykarzami NBA (. Można było sobie zrobić kilka fajnych fotek. Należało też bardzo „pilnować się organizacyjnie”, żeby się nie pogubić. Na samych zawodach miałem nieszczęśliwy przypadek. W czasie eliminacji pękł mi but, który spowodował kontuzję i... po starcie. Moja przygoda ze sportem była z dwu powodów trochę inna od karier wielu innych zawodników. Zacząłem bardzo późno, bo już jako dwudziestodwuletni mężczyzna. Wszystko potem szło bardzo szybko, bez tej mozolnej pracy od najmłodszych lat, od młodzika, przez juniora młodszego i tak dalej... Po dwóch, trzech latach osiągnąłem poziom klasy mistrzowskiej międzynarodowej! W sumie skakałem przez około dwanaście lat. Jeszcze w roku 2009, jako pełnoetatowy pracownik zdobyłem tytuł mistrza Polski, a rok później wicemistrza. Najgorsze w sporcie są kontuzje. Wszystko jest fajne, ale jak się ma kontuzję, kiedy walczy się nie na tartanie, ale z samym sobą, jest znacznie gorzej. Po Igrzyskach miałem właśnie taki problem: kontuzja, operacja, rehabilitacja, trudny powrót do zdrowia. Czy warto było? Z pewnością tak. Lubiłem rywalizację, jeździłem po całym świecie, startowałem na Igrzyskach Olimpijskich. Bibliografia: Tuszyński, B., H. Kurzyński, Leksykon olimpijczyków Polskich. Od Chamonix i Paryża do Soczi 1924-2014, Warszawa 2014, s. 521; Szeniawski, A., I. Wiejak, J. Wierzchowski, Historia lubelskiej lekkoatletyki. Fakty wydarzenia sportowe i kulturalne, Lublin 2003, s. 51, 59; Fot. https://pl.wikipedia.org/wiki/Grzegorz_Spos%C3%B3b

Strzelczyk, Jan, ur. 25.06.1942, pseudonim „Strzelec”. Urodził się w Mielcu. Absolwent AWF Warszawa. 1966 trener AZS WSI Rzeszów. W Resovii od 1967 r. Awans do I ligi 1969. Twórca „podwójnej krótkiej”. 1971 - Mistrzostwo Polski. 1971 - 1973 - Płomień Milowice. 1973-1983 - Resovia. Mistrzostwo Polski (1974-1975.). 1974 - 3. miejsce w Pucharze Zdobywców Pucharów (Bruksela). 1975 - Puchar Polski. 1976 - Finał Pucharu Europy (4) Belgia. Wielki wkład w sukcesy reprezentacji mieli zawodnicy trenowani przez J. Strzelczyka w ME. MŚ i IO. 1984-85 - Resursa Łódź. 1985-86 - Bayer Loholl Niemcy. 1987-88 - Karpaty Krosno. 1988-89 - Resovia. 1989-1996 - Zelmer Rzeszów. Był starszym wykładowcą WSP w Rzeszowie. Żona Magdalena. dwóch synów: Piotr, Franciszek, córka Małgorzata. A. Grygołowicz, Spotkanie mistrzów po 25 latach AZS

Olsztyn - Resovia 1973, Olsztyn 1998, s. 41. Fot. Krzysztof Lokaj <https://nowiny24.pl/jan-strzelczyk-trenerem-50lecia-plebiscytu-nowin/ar/6071341>

Zaborniak Stanisław. Absolwent AWF w Warszawie. Pracę zawodową jako nauczyciel wf podjął w 1974 r. w Zespole Szkół Budowlanych w Rzeszowie. W 1996 r. rozpoczął pracę w szkolnictwie wyższym jako wykładowca w Zakładzie Teorii Sportu Instytutu Wychowania Fizycznego na WSP w Rzeszowie. W latach 2002-2004 pełnił funkcję kierownika Międzywydziałowego Studium Wychowania Fizycznego i Sportu UR. kwietnia 2006 r. rektor PWSZ w Krośnie powołał S. Zaborniaka na stanowisko dyrektora Instytutu Kultury Fizycznej, gdzie kierował pracą dwóch Zakładów: Wychowania Fizycznego i Obsługi Ruchu Turystycznego do 31 IX 2007 r. Drugą dziedziną działalności zawodowej S. Zaborniaka jest praca trenerska w dwóch dyscyplinach: piłce nożnej i lekkoatletyce. Jako trener w obu osiągał znaczące sukcesy, m.in. w Ostrowcu w 1980 r., mistrzostwo Polski Szkół Zawodowych w piłce nożnej. Największe jednak sukcesy osiągnęli podopieczni S. Zaborniaka w lekkoatletyce, w której wprowadził (1998) drużynę lekkoatletyczną AZS WSP do I ligi seniorów, a także wychował uczestników igrzysk olimpijskich: Bogusława Dudę i Jana Kłosa oraz Edytę Relę, szóstą zawodniczkę MŚ juniorów w biegu na 200 m. Sukcesy te zostały nagrodzone tytułem *Trenera roku 1997*, a następnie nagrodą ministra sportu w 1998 r. W latach 1997–2003 pełnił funkcję prezesa Podkarpackiego Stowarzyszenia Związków Sportowych, w latach 1995–2003 był prezesem Podkarpackiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki, w latach 2001–2003 prezesem CWKS „Resovia”, działał także w strukturach zarządu AZS URi, jako wiceprezes, w Podkarpackim Towarzystwie Naukowym Kultury Fizycznej. P. Król, *Doktor habilitowany Stanisław Zaborniak*, „Gazeta Uniwersytecka pracowników i studentów UR”, nr 1 (49), 2008, s. 35-36. Na zdjęciu obecni są: Prof. dr hab. Marek Ordyłowski, Stanisław Zaborniak, prof. dr hab. Bernard Woltmann, prof. dr hab. Zbigniew Krawczyk bezpośrednio po kolokwium habilitacyjnym,